Actualitatea internațională

Un moment de încleștare în meciul de la Foix, la capătul căruia Steaua s-a detașat în învingătoare la 7 puncte diferență (12—5): în ciuda blocajului ferm al francezilor din Selecționata Pirineilor, Șerban reușește să transmită balonul lui Giugiuc...

AVANCRONICĂ HIBERNALĂ —

(Urmare din pag. 1)

cludente, se arătaseră încă din anul care s-a scurs.

În proba de biatlon, Gh. Cercel, I. Mîrza, D. Doiu, V. Fontana speră ca „arma", punctul lor nevralgic pînă acum, să le aducă un loc în echipă. Dar, Gh. Vilmoș, C. Carabela, Gh. Cimpoia păstrează avantajul ochiului format și al stăpînirii atît de necesare în momentele cheie. Vor putea aceste atu-uri să țină piept tinereții? Deocamdată repetițiile se țin lanț, zăpadă este din belșug, rolurile sînt învățate iar regia — arbitrii și organizatorii — așteaptă să intre în acțiune.

2. Consider inspirat că începînd din 1969, F.R.S.B. organizează și atribuie o insignă tuturor practicanților schiului care participă la anumite concursuri și îndeplinesc normele regulamentare. Insigna se organizează pe trei grade: aur, argint și bronz, poate fi cucerită de oricine, indiferent de vîrstă și sex, dacă este legitimat sau nu, dacă are vreo clasificare sportivă. Inițiativa se înscrie pe orbita măsurilor organizatorice pe care federația le-a luat în ultimul timp pentru dezvoltarea acestui sport.

3. Pe planul întîlnirilor sportive internaționale, activitatea se anunță bogată. S-a renunțat, în sfîrșit, la acea splendidă izolare, pe agendă figurînd confruntări severe la fond (bărbați și femei), la sărituri, la probele de juniori și junioare ca și la probele alpine. Performanța, succesul cer luptă și muncă, iar lupta presupune adversari, reclamă experiență. Nu se mai poate trăi numai din talent, nu se mai poate conta pe „șansă". „Destinul" trebuie forțat și supus. Voi face, însă, o mențiune în privința concurenților la probele alpine: neavînd o participare intensă la concursurile internaționale, reprezentanții noștri iau startul (fiind necunoscuți) în ultimele grupe de valoare, cu numere de participare ce merg pînă la 100 (!), adică, atunci cînd traseul s-a degradat, cînd curbele s-au taluzat, cînd fiecare poartă de slalom este săpată în stratul de zăpadă, cînd numai terminarea cursei devine o performanță în sine. Oricare campion ar putea deveni un anonim participînd în aceste condiții. O scuză pentru schiorii noștri? O explicație pentru rezultatele lor? Nicidecum. Un îndemn! Trebuie să participăm mai des și mai numeros la aceste concursuri. Trebuie să ne pregătim dinainte (deocamdată) pentru aceste condiții. Cei mai buni schiori români trebuie să se antreneze și să concureze chiar în țară, în condiții mai grele decît în mod obișnuit, în taluzuri, în șanțuri, pe gheață, cu numere mari de start, spre a învăța să învingă nu numai adversari, dar și condițiile de concurs, și punctajul elaborat de F.I.S. Nu va fi ușor, dar avem convingerea deplină că ei vor reuși.

STEAUA — O DEMNĂ AMBASADOARE A RUGBYULUI ROMÂNESC ÎN FRANȚA

Cu întîrzierea... de rigoare datorată condițiilor atmosferice, s-a reîntors în țară „XV"-le Steaua București, care a întreprins un turneu de 4 jocuri în Franța, între 22 decembrie 1968 și 1 ianuarie 1969. I-am solicitat antrenorului, maestrul sportului P. Cosmănescu, amănunte despre comportarea echipei bucureștene.

Mai întîi să reamintim rezultatele: la Toulouse, Steaua a fost întrecută de Selecționata Pirineilor, cu 32—12 (16—6); la Foix, în al doilea meci, Steaua s-a impus tot în fața unei Selecționate a Pirineilor, cu 12—5 (6—5); la Revel, în a treia partidă, Steaua a dispus de Selecționata speranțelor din Pirinei cu 24—0 (5—0); în sfîrșit, la Castelsarrasin, Steaua a dispus din nou de Selecționata Pirineilor, cu 8—3 (5—0).

Fără îndoială, rezultatele se cer explicate, mai ales înfrîngerea din primul joc. Trebuie arătat că, sosiți noaptea la Toulouse, rugbyștii români au avut doar 4—5 ceasuri de odihnă la dispoziție, ceea ce a făcut ca, deși conduceau încă în min. 30 cu 6—3, să părăsească terenul învinși la scor: rezistența mai bună a gazdelor și-a spus cuvîntul. Este de amintit și faptul că formația întîlnită în acest prim meci a fost aproximativ aceeași care i-a învins, în toamnă, pe celebrii Springboks — singura victorie obținută de francezi asupra sud-africanilor în turneul 1968.

După trei zile, odihna și-a spus, la rîndul ei, cuvîntul, iar victoria de la Foix a fost deosebit de elocventă și de favorabil comentată în presa de specialitate franceză.

În cea de a treia confruntare cu rugbyștii Pirineilor, de data aceasta fiind vorba de un „XV" de speranțe (vîrstă maximă 25 de ani), Steaua a realizat o partidă excelentă, pe care scorul (24—0) o recomandă de la sine. Cele patru încercări reușite în acest meci au fost deosebit de aplaudate, iar cronicarii francezi au fost unanimi în a declara că „rugbyul românesc și-a dezvăluit mai mult ca niciodată calitățile!" Victoria din ultimul meci, în care selecționata Pirineilor a intrat decisă să obțină o victorie, dar a fost clar întrecută, a confirmat din plin valoarea jocului prestat de Steaua.

Paradoxal, poate, cel mai bun compartiment al turneului a fost cel al mijlocașilor, perechea Mateescu - Giugiuc fiind deseori aplaudată la scenă deschisă pentru acțiunile ei ofensive. Excelent s-a comportat, în partidele susținute, Ciobănel, un autentic lider al echipei, iar dintre ceilalți, s-au distins în mod special Al. Ionescu și Șerban.

Bilanțul este net favorabil echipei bucureștene, care a realizat trei victorii și o înfrîngere, înscriind 56 de puncte față de 40 ale francezilor și, lucru însemnat, 6 încercări față de 5. În ansamblu, pentru a folosi expresia unui gazetar francez de specialitate, *„Steaua a fost o bună ambasadoare a rugbyului românesc"*. Iar pledoaria susținută în mai multe ziare franceze în favoarea admiterii României în „Turneul celor 5 (deci 6...) națiuni" constituie o răsplată frumoasă a eforturilor depuse de sportivii de la Steaua și o frumoasă apreciere a rugbyului din țara noastră.

Locul VIII (clasament masculin) în ancheta I.S.K.

LEE EVANS INFIRMĂ PROVERBUL CU „ZIUA BUNĂ"...

● Un viitor recordman pare lipsit de nerv ● În umbra lui Tommie Smith ● Se pregătește o performanță uluitoare pe 800 m ● Viitorul profesor de educație fizică visează la noi performanțe

Universitatea orașului San Jose se află la 720 km de Los Angeles. Numele ei este binecunoscut celor ce urmăresc activitatea atletică internațională datorită antrenorului Bud Winter care a lansat de aici o serie de corifei ai sprintului mondial ca Harold Davis, apoi Ray Norton, Tommie Smith, iar în ultima vreme pe Lee Evans.

Avînd la îndemînă tineri foarte dotați pentru atletism, lui Winter nu i-a fost greu să facă din ei niște performeri atît de străluciți. A reușit acest lucru chiar și cu Evans deși — atunci cînd l-a primit în grupa sa — nu l-a considerat un atlet de mare viitor. Spre deosebire de toți ceilalți care se impuneau, prin anumite calități, Evans nu se distingea prin nimic. El era mai tăcut, mai ponderat, mai lipsit de nerv, parcă. El suplinea toate acestea printr-o putere de muncă extraordinară?

Mult mai mic ca Smith, măsurînd numai 1,80 m la o greutate de 79 kg, tînărul Evans a apărut de timpuriu pe pista de atletism. Născut la 25 februarie 1947, la Madera în California, Lee nu avea nici 14 ani cînd a concurat pentru prima oară într-o cursă de 400 m. Rezultatul: 62,0. La 15 ani el realizează 55,0, iar la 16 ani, 52,3. Cu asemenea rezultate el nu a dat prea mari speranțe celor care se ocupau de pregătirea lui. La 17 ani, însă, explodează perseverența acestui tînăr negru. Reușește să coboare la 48,2 ceea ce reprezenta, indiscutabil, un rezultat destul de bun. La 18 ani, el realizează 46,9. Intrat la San Jose, marchează marele salt: 45,2 în 1966 și 44,9 în 1967. Mereu în umbra lui Smith, dar mereu cu el la antrenament, Evans a reușit să-și învingă complexele de inferioritate pe care le avea față de bunul său prieten. A învățat de la Smith că înainte de cursă un alergător trebuie să se concentreze, să nu vorbească, să nu vadă nimic, să nu audă nimic.

Winter și-a dat seama că Evans neavînd o viteză nativă pentru distanțe scurte, putea deveni, în schimb, un alergător excepțional pe 800 m. Planul său pentru Evans a fost alcătuit din două puncte. Primul, cucerirea titlului de campion olimpic și stabilirea unui nou record mondial la 400 m, a fost îndeplinit prin realizarea rezultatului de 43,8 la Mexico. Cel de al doilea punct vizează să-i eclipseze pe Ryun și Snell prin rezultate în jurul a 1:40,0. Cifra ni se pare de-a dreptul exagerată, dar să nu uităm că Winter s-a ținut întotdeauna de cuvînt și, că nimeni nu ar fi crezut ca Evans să poată obține un asemenea rezultat la 400 m. Nu trecem peste faptul că Mexico, atît la J. O. în 1968 cît și în 1955 cu prilejul Jocurilor Panamericane, a avantajat această probă permițînd ameliorarea recordului mondial la 400 m. Totuși, dacă vom ține seama de o cifră de control realizată de Evans pe 600 m (1:14,3) înclinăm să vedem în el pe alergătorul capabil să uimească lumea cu rezultatele la 800 m.

Alergător de forță, mușchiulos, Evans este extrem de greu de învins. Din 1966 încoace, din cele 54 curse pe 400 m la care a participat nu a fost înfrînt decît de 6 ori. El duce un regim de viață spartan: nu bea decît Coca-cola și sucuri, nu fumează, nu ia nici măcar vitamine deoarece apreciază că nu are nevoie, nu utilizează un regim special de hrană ci mănîncă ce vrea și ce-i place, dar ponderat și, spre deosebire de alți sportivi, nu prea agrează prăjiturile și bomboanele. Evans se pregătește acum să devină profesor de educație fizică, dar mai înainte de a-și începe activitatea de dascăl vrea, din toată inima, să mai realizeze cîteva performanțe răsunătoare, în sportul care l-a făcut celebru, aducîndu-i titlul neoficial, dar unanim recunoscut, de cel mai bun patrusutist al epocii noastre.

N. MARAȘESCU

Săptămîna în imagini

TELEFOTO AGERPRES

Aci, campionul european de box la categoria ușoară, spaniolul Pedro Carrasco, pregătește un cutremurător „punch" de dreapta, care va trimite la podea pe învinsul său, brazilianul Luis Penteado. Meciul a avut loc la Copenhaga — la 2 ianuarie — și a fost fluierat de public pentru disproporția de valoare dintre cei doi boxeri

Björn Wirkola pare decis să șteargă din amintiri insuccesul său de la Olimpiada albă. El conduce detașat — după primele două manșe — în clasamentul întrecerii „celor 4 trambuline". Iată-l pe celebrul săritor norvegian (dreapta), primind felicitările principalilor săi învinși de la Oberstdorf, cehii Raska (stînga) și Matous (mijloc).

telex

În ziua a doua a turneului internațional masculin de handbal de la Rostock, echipa orașului Moscova a învins cu scorul de 20—14 (11—6) pe Dinamo Bacău (România). Alte rezultate: H.G. Copenhaga—Spartak Sofia 19—13 (11—5); S.C. D.H.f.K. Leipzig—Honved Budapesta 7—6 (4—3); S.C. Empor Rostock—Pogon Zabrze 13—9 (7—4).

■

După 6 runde, în turneul internațional de șah de la Hastings conduce Vasili Smislov (U.R.S.S.) cu 5 p, urmat de Tukmacov (U.R.S.S.) 4½ p, Gligorici (Iugoslavia) — 4 p, Keene (Anglia) 3½ p etc. În runda a 6-a Tukmacov și Gligorici au remizat după 22 de mutări. Smislov a cîștigat la englezul Clarke.

■

Echipa Canadei de est a obținut o nouă victorie în cadrul competiției internaționale de hochei pe gheață pentru „Cupa Star", care are loc la Göteborg. Hocheiștii canadieni au învins cu scorul de 5—3 (2—1, 2—1, 1—1) echipa Gottwaldov (Cehoslovacia).

■

După 80 de ore și 1 712,700 km parcurși, cuplul Peter Post (Olanda)—Patrick Sercu (Belgia) se află în fruntea clasamentului cursei cicliste de 6 zile care se desfășoară în prezent pe velodromul acoperit din Köln. Ei totalizează 261 de p și sînt urmați de perechile Kemper—Oldenburg (R.F.G.), Altig—Renz (R.F.G.), Bugdahl (R.F.G.)—Fritz Pfenninger (Elveția) și Lykke—Eugen (Danemarca).

■

La Caracas (Venezuela) s-a disputat întîlnirea internațională amicală de fotbal dintre echipa „Deportivo Italia" (vicecampioana Venezuelei) și formația iugoslavă O.F.K. Beograd. Victoria a revenit gazdelor cu scorul de 3—1 (2—0).

■

În zilele de 13 și 14 ianuarie va avea loc la Cristchurch (Noua Zeelandă) un turneu internațional de tenis. La acest turneu și-au anunțat participarea și jucătorii americani Arthur Ashe și Donald Dell, membri ai echipei S.U.A., care a cîștigat „Cupa Davis".

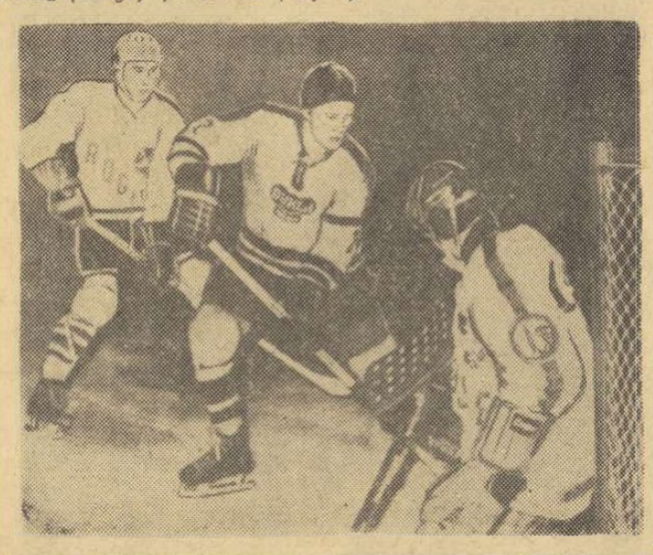

Hocheiștii de la Dukla Jihlava asediază poarta lui H. G. Rögle, în finala „Cupei Spengler" de la Davos. Formația cehoslovacă, deși a obținut doar egalitate (1—1), intră în posesia trofeului, pe baza golaverajului.

Turneul de șah de la Groningen

În grupa finală a turneului internațional de șah pentru juniori de la Groningen (Olanda), Ribli (Ungaria) a cîștigat la Ghizdavu (România). După 3 runde în fruntea clasamentului se află Meder (R.F.G.) cu 2½ p, urmat de Ribli (Ungaria) și Webb (Anglia) cu cîte 2 p. Ghizdavu ocupă locul 7 cu 1 punct.

Schiorii se întrec la Berchtesgaden...

Al doilea concurs pentru „Cupa mondială" la schi a reunit pe așii disciplinelor alpine, pe pîrtiile de la Berchtesgaden (Bavaria). În prima probă, slalomul special, victoria a revenit austriacului *Alfred Matt*, în vîrstă de 23 de ani, medaliat cu bronz la J.O. de la Grenoble. El a realizat în cele două manșe timpul total de 108,31. Pe locurile următoare s-au clasat: *Karl Schranz* (Austria) — 110,34, *Harald Rofber* (Austria) — 110,44, *Patrick Russel* (Franța) — 110,83 etc.

Mii de spectatori au urmărit și a doua probă a concursului — slalomul uriaș. Învingător în această spectaculoasă întrecere a fost elvețianul Kurt Schnider în 1:28,53. Au urmat: J. P. Augert (Franța) 1:28,68; R. Tritscher (Austria) 1:28,74; K. Schranz (Austria) 1:28,91.

Lupta pentru titlurile de campioni va fi anul acesta foarte grea

(Urmare din pag. 1)

rilor Olimpice de iarnă pe programul cărora a figurat din 1924 pînă în 1948. O ciudată coincidență face să scriem despre acest strămoș al biatlonului la intervale repetate cu o uluitoare ritmicitate din 20 în 20 de ani. În 1928 locotenentul Zăgănescu și plutonierul Rucăreanu, cu încă doi soldați, ocupau la St. Moritz locul 8 înaintea Franței. În 1948 tot la St. Moritz echipa comandată de colegul nostru Gh. Epuran cîștiga un loc în ierarhie (înaintea formației S.U.A.) și obținea aplauze în proba de tir.

Iar acum, tocmai cînd credeam că vînătorii de munte au uitat aceste exerciții atît de caracteristice pregătirii lor militare, iată-i pe ostașii noștri, la îndemnul colonelului Marin Dragu, membru în Biroul Federației de Schi-Bob, reluînd suita concursurilor de patrulă militară. În sunetele unei fanfare au luat plecarea 11 patrule, reprezentînd 5 unități de vînători de munte. După parcurgerea a 5 km pe schiuri și după cîteva momente tactice (tir la siluetă, aruncarea grenadei, traversare cu masca de gaze pe față), desfășurate în valea Poliștoacăi, ofițerii, subofițerii, gradații și ostașii și-au demonstrat pregătirea, făcînd totodată o bună propagandă schiului. Cine știe dacă nu de aici — cum ar fi firesc — se vor ivi viitorii biatlonișți fruntași ai țării. Splendidul și complexul festival de schi s-a încheiat seara, la lumina reflectoarelor, pe aceeași pîrtie cu o probă care tinde să devină tradițională. Cei mai buni 14 schiori ai țării s-au avîntat în proba eliminatorie de slalom special, în paralel, pe perechi, pînă la desemnarea cîștigătorului. Au urmat demonstrații individuale și în grup, de procedee tehnice și clasice specifice de concurs și de elemente acrobatice (mers cu spatele, piruete, coborîri pe un schiu, sărituri cu sprijin pe bastoane etc.).

Vînătorii de munte au efectuat și ei o spectaculoasă coborîre în formație compactă cu un exercițiu simulat de tragere în noapte. A fost o admirabilă zi de propagandă pentru nu mai puțin admirabilul sport al schiului.

Handbaliștii vest-germani obțin victoria în ultimul minut

R.F.G. — Cehoslovacia 14-13

FRANKFURT PE MAIN, 4. — Numeroși spectatori au urmărit la Frankfurt pe Main întîlnirea internațională de handbal dintre echipele R.F. a Germaniei și Cehoslovaciei, campioană mondială. Jocul s-a încheiat cu scorul de 14—13 în favoarea gazdelor. Handbaliștii vest-germani au obținut victoria în ultimul minut, datorită unei lovituri de la 7 m. După desfășurarea primei reprize, scorul era favorabil oaspeților cu 8—6. În continuare, gazdele au egalat și au luat conducerea cu 10—9. Jocul a fost deosebit de atractiv și numai în ultimul minut handbaliștii vest-germani au reușit să smulgă victoria.

ILIE NĂSTASE în două semifinale, la Madras

MADRAS, 4 (*Agerpres*). — Au continuat întrecerile concursului internațional de tenis de la Madras (India). Campionul României, Ilie Năstase, l-a învins, în sferturile de finală, cu 7—5, 4—6, 6—4, pe polonezul Ribarczyk. Năstase îl va întîlni în semifinale pe suedezul Carlstein, care l-a eliminat pe iranianul Akbari: 6—2, abandon. Lall (India) a cîștigat cu 6—4, 6—1 în fața lui Dron (România), iar Tym (S.U.A.) l-a învins cu 6—0, 6—4 pe Mărmureanu (România). O surpriză a înregistrat iranianul Akbari, care în optimile de finală l-a eliminat cu 1—6, 6—2, 7—5 pe Mukerjea (India).

În sferturile de finală ale probei de dublu masculin, Năstase și Mărmureanu (România) au învins cu 8—6, 6—1, 6—3 pe Armitraj - Misra (India). Perechea S. Misra - P. Misra (India) a eliminat cu 6—3, 3—6, 6—3 pe Dron - Marcu (România).

...Iar schioarele la Oberstaufen

Au început și întrecerile paralele rezervate schioarelor, la Oberstaufen. Concursul a consacrat ca învingătoare în prima zi pe tînăra studentă din Oregon, americanca *Kiki Cutter*, în vîrstă de 19 ani. Ea s-a dovedit cea mai rapidă, printre porțile slalomului uriaș, fiind cronometrată cu 1:33,19. Au urmat-o în clasament austriecele *Olga Pall* și *Gertrude Gabl*, ambele înregistrate cu același rezultat — 1:33,60. După această probă, deși a înregistrat un rezultat slab, pe primul loc în clasamentul feminin al „Cupei Mondiale" se menține schioara franceză *Françoise Macchi*, învingătoarea de la Val d'Isère.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368